Lietas arhīva Nr. C-3056-19/8
ECLI:LV:ZRT:2019:1025.C73305619.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2019 gada 25. oktobrī

Zemgales rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese /pers. A/
ar tiesas sēžu sekretāri /pers. B/,
piedaloties prasītāja /pers. C/ pilnvarotajai personai zvērinātam advokātam Paulam Makarovam-Makaronokam, atbildētājiem /pers. D/, /pers. E/

2019. gada 19. septembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. C/ prasībā pret Latvijas Republikas Finanšu ministriju, /pers. D/ un /pers. E/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu - būvi.

Aprakstošā daļa

Prasītājs/pers. C/ (turpmāk arī Prasītājs) cēlis tiesā prasību pret Latvijas Republikas Finanšu ministriju (turpmāk arī Atbildētāja) par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu - būvi, kur pamatojoties uz Civillikuma 988., 989., 993., 994., 1006.pantu lūdz tiesu atzīt Prasītājam īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – būvi, /adrese//adrese/, kadastra numurs /numurs A/.

Prasība motivēta ar to, ka 2018. gada 2. septembrī Prasītājs noslēdza pirkuma līgumu ar /pers. E/ par nekustamā īpašuma – būves /adrese//adrese/, kadastra numurs /numurs B/(turpmāk – Būve), iegādi. Iepriekšējais būves nosaukums boja /nosaukums/, citos dokumentos /nosaukums/". Būvei mainīta adrese uz /adrese//adrese/. Saskaņā ar pirkuma līgumu, Prasītājs samaksāja /pers. E/ 500 *euro*. Kā pierādījumu /pers. E/ tiesībām uz Būvi, /pers E// Prasītājam uzrādīja un pievienoja pirkuma līgumam: 2006. gada 8. jūnija darījumu apliecinošu dokumentu, no kura redzams, ka /pers. E/ iegādājies no /pers. D/; 1994. gada 16. augusta Jelgavas rajona kooperatīvās sabiedrības valdes lēmumu Nr.3/2, no kura redzams, ka /pers. D/, pēc viņa lūguma, tiek pārdota Būve; 1994. gada 19. augusta kases ieņēmumu orderi , no kura redzams, ka /pers. D/ ir samaksājis Jelgavas rajona kooperatīvajai sabiedrībai 413 Ls; ēku un izbūvju tehnisko pasi, no kuras ir redzams, ka Būves īpašnieks ir norādīta /pers x/; 2007. gada 27. aprīļa Zemes nomas līgumu ar /pers y/par zemesgabala nomu uz kā atrodas Būve.

Norāda, ka no /pers y/ir saņēmis izdruku par nekustamā īpašuma nodokļu maksājumiem no 2000. gada, kur redzams, ka maksājumus ir veicis /pers. E/ par zemes vienību uz kā atrodas Būve. Ir saņēmis paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu par zemi par 2019. gadu, kurā maksātājs norādīts /pers. E/, bet šo maksājumu jau veicis Prasītājs. Tāpat apmaksājis nomas maksas rēķinu par zemes nomu.

Norāda, ka pēc Būves iegādes, Prasītājs vērsās pie zvērināta notāra ar lūgumu sastādīt nostiprinājuma lūgumu zemesgrāmatai, lai Būvi varētu ierakstīt zemesgrāmatā uz Prasītāja vārda, nostiprinot Prasītājam īpašuma tiesības. No notāra saņēmis paskaidrojumu, ka šādu lūgumu nav iespējams sastādīt, jo esošie dokumenti ir nepietiekami. Atbildētāji/pers. E/ un /pers. D/ norādīja Prasītājam, ka visus dokumentus, kas viņiem bijuši, ir nodevuši Prasītājam, un norādīja, ka Būvi iegādājušies likumīgi un rīkojušies ar to kā ar savu īpašumu katrs ilgāk kā 10 gadus, abi kopā – 24 gadus, maksājuši par Būvi nekustamā īpašuma nodokli, un nomājuši zemi no vietējās pašvaldības.

Norāda, ka ziņas par Būvi un /pers x/, kā īpašnieka tiesībām, ir atrodamas Valsts zemes dienestā, būves inventarizācijas – ēku un izbūvju tehniskajā pasē. Ziņas, ka Jelgavas rajona kooperatīvā sabiedrība bija Būves īpašnieks, ka /pers. D/ bija īpašnieks, ka /pers. E/ bija Būves īpašnieks /nosaukums/ ir vispārzināms fakts. Neviens nekad nav izteicis pretenzijas pret viņu īpašuma tiesībām uz Būvi. Par /pers x/ziņu uzņēmuma reģistra datu bāzē ziņu nav.

Norāda, ka gan /pers. D/, gan /pers. E/ ir tiesīgi īpašnieki uz būvi gan uz darījumu pamata, gan iegūstot īpašuma tiesības uz ieilguma pamata. Tomēr ne viens no viņiem nav tādi, kas atbilstu likuma Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā prasībām, lai Prasītājs varētu nostiprināt savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

2019. gada 26. martā Zemgales rajona tiesā saņemts Latvijas Republikas Finanšu ministrijas rakstveida paskaidrojums (lietas 35.-36.lapa), kurā norādīts, ka prasību neatzīst un uzskata, ka tā nav pamatota un ir noraidāma. Norāda, ka kā redzams no nekustamā īpašuma valsts kadastra informatīvās sistēmas datiem, Būve atrodas uz nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs C/, sasāvā ietilpstošas zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs C/, kas piekrīt pašvaldībai. Lietā kā trešā persona atbildētāja pusē pieaicināma Jelgavas novada pašvaldība.

Atbildētāja uzskata, ka prasības pieteikumam pievienotie dokumenti nav pitiekami īpašuma tiesību pierādīšanai uz Būvi, un Prasītājam ir jāpierāda, ka /pers. D/, /pers. E/ un /pers x/bija Būves īpašnieki tās atsavināšanas brīdī.

Norāda, ka Būve nav ierakstīta zemesgrāmatā. Saskaņā ar likuma "Par neksutamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmtās" Pārejas noteikumiem 3.punktu atsavināšanas līgums nevar būt par pamatu ieguvēja īpašuma tiesību nostiprināšanai, ja nekustamais īpašums nav bijis ierakstīts zemesgrāmatā un atsavināšanas līgums par ēkām (būvēm) noslēgts pēc 2000. gada 1. janvāra. Kā izriet no minētās normas, 2018. gada 2. septembra pirkuma līgums un 2006. gada 8. jūnija darījums, ar kuriem Prasītājs pamato savas īpašuma tiesības, nevar būt par pamatu īpašuma tiesību nostiprināšanai. Atbildētāja uzskata, ka ar minēto likuma normu likumdevējs skaidri noteicis, ka pēc 2000. gada 1. janvāra taisīts atsavināšanas līgums par ēkām, kas nav ierakstīts zemesgrāmatā, nav tiesisks, tādēļ nevar būt tiesisks ne 2018. gada 2. septembra pirkuma līgums, ne 2006. gada 8. jūnija darījums.

Finanšu ministrija norāda, ka no lietas materiāliem nav secināms, kā tieši ministrija aizskar vai ir vainojama Prasītāja tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā, tādēļ uzskata, ka prasība pret Finanšu ministriju celta nepamatoti. Kā arī uzskata, ka tai prasības apmierināšanas gadījumā nebūtu jācieš Civilprocesa likuma 41., 42. un 43. pantos paredzētie izdevumi un tie būtu jāuzņemas Prasītājam pašam. Prasītājs nav pierādījis, ka ministrija būtu vainojama tā tiesību aizskārumā.

Lūdz tiesu pieaicināt lietā kā trešo personu atbildētāja pusē Jelgavas novada pašvaldību, un Prasītāja prasību noraidīt. Lūdz prasību izskatīt bez Atbildētājas pārstāvja klātbūtnes.

2019. gada 24. aprīlī tiesā saņemta Prasītāja atsauksme uz Atbildētājas paskaidrojumiem (lietas 64.-65.lapa), kur Prasītājs norāda, ka likumā ir tieši paredzēta situācija, ka tiesīgajai personai uz nekustamo īpašumu – ēku var iztrūkt kāds no dokumentiem, kas nepieciešami īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā, tādēļ paredzot, ka šādos gadījumos īpašuma tiesības var tikt atzītas ar tiesas spriedumu. Norāda, ka ir iesniedzis tiesā jau sākotnēji rakstveida pierādījumus, kurus vērtējot kopsakarā jau var izdarīt secinājumu, ka Prasītājam ir piešķiramas īpašuma tiesības uz ēku.

Norāda, ka pašvaldība ar savām darbībām, ilgāk kā divdesmit gadu laikā, konsekventi ir atzinusi, ka ēka nav tās īpašums, ko cita starpā apliecina zemes nomas līgums. Pašvaldība pamatoti, jo ēka pieder citām personām, nav veikusi nekādas darbības ēkas nostiprināšanai zemesgrāmatā uz sava vārda.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē neieradās. Rakstveida paskaidrojumos Finanšu ministrija lūgusi lietu skatīt bez tās pārstāvja klātbūtnes.

Trešā persona tiesas sēdē neieradās. Nekādi rakstveida paskaidrojumi, iesniegumi, lūgumi tiesā nav saņemti.Tiesai nav zināmi trešās personas neierašanās iemesli.

Tiesa nesaskatīja Civilprocesa likuma 209., 210. pantā noteiktos lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus un nolēma lietu izskatīt bez Atbildētājas pārstāvja un trešās personas pārstāvja piedalīšanās.

Tiesas sēdē Prasītāja pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā minētajiem argumentiem un pamatiem, lūdza prasību apmierināt. Papildus prasības pieteikumā un rakstveida atsauksmē norādītajam paskaidroja, ka prasība ir pamatota un apmierināma uz ieilguma tiesību un darījuma pamata. Neviena persona nekad nav apšaubījusi /pers. D/, /pers. E/ vai Prasītāja īpašnieka tiesības uz Būvi. Likums Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā prezumē iespēju cilvēkiem, kuriem trūkst kāds dokuments, defektus darījumā atrisināt pierādot tiesā īpašuma tiesības. Darījumu akti nepārprotami norāda, ka Prasītājam ir tiesības prasīt īpašuma tiesību atzīšanu.

Paskaidroja, ka šobrīd Prasītājam nav noslēgts zemes nomas līgums, bet faktiskās piespiedu nomas attiecības pastāv jebkurā gadījumā.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. D/ prasību atzina pilnībā, par ko parakstījās. Paskaidroja, ka /nosaukums/iegādājies par 400 Ls, un no 1994. gada rīkojās kā Būves īpašnieks. Īpašuma tiesības neierakstīja zemesgrāmatā, jo tajā laikā par to nedomāja un negāja neko formēt. Pēc tam Būvi pārdeva /pers. E/. Būvi iegādājās no Jelgavas patērētāju biedrības.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. E/ prasību atzina pilnībā, par ko parakstījās. Paskaidroja, ka Būvi iegādājās 2006. gadā. Līdz tam strādājis pie /pers. D/. Būve tika izmantota ražošanas vajadzībām, bet pēc tam, kad tā vairs nebija vajadzīga ražošanas vajadzībām, tad viņš sāka to izmantot savām vajadzībām. Tad, kad viņš 2006. gadā beidza strādāt pie /pers. D/, tad /pers. D/ piedāvāja Būvi iegādāties, ko arī izdarīja. Īpašuma tiesības nenoformēja, jo saprata, ka tas prasīs daudz laika un naudas. Ir paļāvies, ka Būve pieder /pers. D/, jo pirms 1994. gada /pers. D/ strādāja patērētāju biedrībā un bija faktiskais Būves pārvaldnieks, bet pēc tam Būvi iegādājās un izmantoja, līdz a to šaubu nebija. Tie dokumenti, kas bija /pers. D/, tos viņš arī nodeva. Attiecībā uz zemi paskaidroja, ka pagasts piedāvāja noslēgt līgumu, ko noslēdza un maksāja tik cik prasīja. Pašvaldībai par Būvi nav bijusi nekāda interese. Būve ir tipiska noliktavas ēka.

Motīvu daļa

Noklausoties Prasītāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, un novērtējusi tos kopsakarā ar atbildētāju paskaidrojumiem tiesas sēdē un Atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, liecinieka liecībām, un lietā iegūtiem rakstveida pierādījumiem, tiesa atzīst, ka celtā prasība ir apmierināma pilnīgi.

No /pers x/(turpmāk – /pers. x/) valdes 1994. gada 16. augusta lēmuma Nr.3/2 (lietas 17.lapa) redzams, ka /pers. x/ nolēma pārdot /pers. D/ sagādes punktu /nosaukums/ par vienošanās cenu. No kvīts Nr.4961 (lietas 18.lapa) redzams, ka /pers. D/ ir samaksājis par /nosaukums/punktu 413 Ls.

Lietā nav strīda ka uz Jelgavas novada pašvaldībai piederošas zemes atrodas Būve, kas apstiprinās ar Kadastra informāciju par būvi (vērtība) (lietas 10.lapa), un, ka Būves (/nosaukums/) īpašnieks, saskaņā ar Ēku un izbūvju tehniskās pases (lietas 11.-16.lapa) datiem, bija /pers. x/.

No 2006. gada 8. jūnija Paraksta (lietas 19.lapa) izriet, ka /pers. D/ pārdod sev piederošo nekustamo īpašumu /nosaukums/par 300 *euro*, un naudu ir saņēmis. Īpašums nav ierakstīts zemesgrāmatā. Arī nomāto zemi no Sesavas pagasta padomes atdod /pers. E/ valdījumā. /nosaukums/ pārdod /pers. E/.

No 2018. gada 2. septembra Paraksta (lietas 20.lapa) izriet, ka /pers. E/ pārdod sev piederošo nekustamo īpašumu /nosakums/ par 500 *euro*, un naudu ir saņēmis. Īpašums nav ierakstīts zemesgrāmatā. Arī nomāto zemi 300 m^2 no Sesavas pagasta padomes atdod /pers. C/ valdījumā. /nosakums//adrese/ pagastā pārdod /pers. C/.

No lietā esošā 2007. gada 27. aprīļa Zemes nomas līguma (lietas 21.-23.lapa) redzams, ka Sesavas pagasta padome iznomāja Sesavas pagasta padomes tiesiskajā valdījumā esošo zemes vienību ar kadastra numuru /numurs D/,10 ha platībā /pers. E/. Uz iznomātās zemes vienības ir ēka (1.4.punkts).

No Jelgavas novada pašvaldības 2016. gada 15. februāra lēmuma (lietas 24.lapa) redzams, ka nolemts apbūvētai zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu /numurs E/un uz tās esošajam sagādes punktam ar kadastra apzīmējumu /numurs F/, mainīt adresi no /nosaukums/", /adrese/ uz adresi: /adrese //adrese/.

Ar izdruku par nekustamā īpašuma nodokļa maksājumiem (lietas 27.lapa) apstiprinās, ka veikti nekustamā īpašuma nodokļu maksājumi par īpašumu /nosaukums/", un īpašnieks (lietotājs) norādīts /pers. E/. Lietā nav arī strīda par apstākli, ka ir samaksāts nekustamā īpašuma nodoklis 2019. gadam un zemes nomas maksa par 2019. gadu (lietas 25.-26.lapa).

No Informatīvās izdrukas no Kadastra informācijas sistēmas teksta datiem (lietas 47.-49.lapa) redzams, ka uz pašvaldībai piekritīgās zemes vienības atrodas būve ar nosaukumu /nosaukums/, un kā īpašnieks norādīts /pers. D/ (īpašumtiesību statuss – tiesiskais valdītājs).

Lietā tika nopratināts liecinieks /pers. P/, kurš tika brīdināts par krimināltatbildību, un kurš liecināja, ka pats /nosaukums/ir no 1973. gada, līdz ar to visus pazīst. Zina, ka Būve ir sagādes ēka, noliktava. Agrāk ēka piederēja /pers x/, bet sākoties uzņēmējdarbības attīstībai, ēku nopirka /pers. D/, kuram bija uzņēmums un ēka tika izmantota kā noliktava. Apstākļi mainījās, /pers. D/ tā ēka nebija vajadzīga un to izmantoja /pers. E/. Pēc tam atkal mainījās apstākļi, un prasītājam parādījās iespēja ēku izmantot. Nezināja, ka ēka nav ierakstīta zemesgrāmatā. Zina, ka nevienam nav bijusi interese par ēku.

Ar tiesas sēdē nopratinātā liecinieka liecību apstiprinās, ka Būve piederējusi /pers. x/, kas Būvi atsavinājusi /pers. D/, tad secīgi /pers. E/, un Prasītājam', kuri arī secīgi Būvi apsaimniekojuši un tā secīgi atradusies viņu valdījumā.

Atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 22.pantam, ja nostiprinājuma lūdzējs nevar iesniegt šā likuma 21.pantā minētos dokumentus, par nostiprinājuma pamatu var būt tiesas spriedums, ar kuru atzītas viņa īpašuma tiesības. Sagatavojot lietu izskatīšanai, tiesa publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" sludinājumu, kurā uzaicina personas, kurām ir kādi iebildumi pret prasību, iesniegt tos tiesai triju mēnešu laikā.

Ar izdevuma VAS "Latvijas Vēstnesis" publikācijas apliecinājumu (lietas 71.lapa) pierādīts, ka minētā likuma prasība ir izpildīta. Tiesa secina, ka trīs mēnešu laikā, kā arī līdz lietas izskatīšanai iebildumi par prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu, tiesā netika iesniegti. Tādējādi tiesa secina, ka neviena cita persona uz strīdus Būvi nepretendē.

Atbilstoši likuma Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību 14.panta ceturtajai daļai, ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām (būvēm) var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem.

Lietā netika iegūti pierādījumi, un Jelgavas novada pašvaldība kā trešā persona arī nav cēlusi iebildumus par Būves īpašuma piederību.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, atbildētāju paskaidrojumiem un liecinieka liecībām, apstiprinās, ka Būves īpašnieki bija (Civillikuma 1060.pants) sākotnēji /pers. x/, tad /pers. D/, tad /pers. E/, un tad Prasītājs, kuri visi Būvi iegādājušies uz darījuma (pirkuma) pamata. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka /pers. x/ kā Būves īpašniece bija tiesīga atsavināt sev piederošo Būvi, par ko attiecīgi bija pieņēmusi lēmumu.

Atbilstoši Civillikuma 1478.pantam, ja darījums nav korroborēts, tad tādēļ tas nezaudē savu spēku, ieguvējs līdz korroborācijai nevar izlietot savas īpašuma tiesības, bet var celt personīgu prasību pret atsavinātāju. Tā kā sākotnējais atsavinātājs vairs nepastāv, tad Prasītājs cēlis prasību pret personām, kuras bija iegādājušās mantu no sākotnējā atsavinātāja un pret personu, kurai manta varētu piekrist, saskaņā ar likumu kā bezsaimnieka manta, kā to Prasītājs arī ir izdarījis.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka uz strīdus Būvi pretendētu vēl kāda cita persona vai, ka sākotnējā vienošanās par Būves atsavināšanu ar /pers. x/ būtu apstrīdētas.

Prasītājam nepastāv objektīvu iespēju citādā ceļā nostiprināt savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Tomēr, saskaņā ar minētā likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 22. pantu, par nostiprinājuma pamatu var būt tiesas spriedums par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Civillikuma 988.pants nosaka, ka nodot var tikai tas, kam ir tiesības atsavināt nododamo lietu, savā vai cita vārdā, un līdz ar to griba atdot lietu citam par īpašumu. Ieguvējam vajag spējas un gribas iegūt lietu sev vai citam par īpašumu.

Saskaņā ar Civillikuma 989.pantu, lai nodošana būtu spēkā, tai vajadzīgs tiesiskas pamats, kas tieši vērst uz īpašuma atdošanu, bet tiesisks darījums, uz kuru īpašuma pāreja dibinās, nedrīkst būt ar likumu aizliegts.

Saskaņā ar Civillikuma 993.panta pirmo daļu, nodošana vien vēl nenodibina nekustama īpašuma ieguvējam īpašuma tiesību: to iegūst tikai ar iegūšanas tiesiskā pamata un par to izgatavotā akta ierakstīšanu zemesgrāmatā.

Civillikuma 1021. panta pirmā un otrā daļa nosaka, ja ieilguma laikā vairākas personas valdījušas lietu cita pēc citas un tas, pret ko tek ieilgums, valdījumu nav pārtraucis, tad priekšgājēja valdījums pēcniekam nāk par labu, tā ka visu tādu personu valdījuma laiki saskaitāmi kopā. Uz šā noteikuma pamata ieilgums, kas sācies mantojuma atstājējam, trupinās arī viņa mantiniekiem [..].

Civillikuma 1006. pants nosaka, ka valdījumam, lai tas dotu tiesību iegūt kādu lietu par īpašumu ar ieilgumu, jābalstās uz tāda tiesiska pamata, kas jau pats par sevi varētu piešķirt īpašuma tiesību, bet kam attiecīgā gadījumā sevišķa šķēršļa dēļ īpašuma iegūšana nav tūliņ sekojusi.

Civillikuma 1024. pantā noteikts, kas pēc ieilguma noteikumiem valdījis desmit gadu laikā nekustamu īpašumu, kurš zemes grāmatās uz viņa vārdu nav ierakstīts, tas atzīstams par tādu, kas ieguvis šo nekustamo īpašumu ar ieilgumu, un tam ir tiesība un pienākums prasīt šā iegūšanas pamata ierakstīšanu zemes grāmatā uz sava vārda. Savukārt, Civillikuma 999.pants paredz, ka īpašuma nodibināšanai ar ieilgumu ir vajadzīgi sekojoši priekšnoteikumi: 1) priekšmets, ko var iegūt ar ieilgumu (Civillikuma 1000.-1005.pants); 2) tiesisks pamats (Civillikuma 1006.-1012.pants); 3) valdītāja laba ticība (Civillikuma 1013.-1017.pants); 4) nepārtraukts valdījums (Civillikuma 1018.-1022.pants); 5) noteiktā laika notecējums (Civillikuma 1023. un 1024.pants) un 6) lietas īpašnieka tiesiska iespēja izlietot savu tiesību uz lietu (Civillikuma 1025.-1029.pants), kas lietā ir apstiprinājušies.

Tādējādi secināms, ka ieilgums, kas 1994. gada 16. augustā ir sācies /pers. D/, pēc 2006. gada 8. jūlija ir turpinājies /pers. E/, kurš Būvi atsavinājis Prasītājam.

Ņemot vērā konstatētos lietas apstākļus, tiesa uzskata, ka šajā gadījumā īpašuma prasība ir apmierināma, jo nekustamais īpašums ir iegūts gan uz ieilguma pamata, gan uz darījumu pamata.

Tiesa uzskata Atbildētājas iebildumus, kas pamatoti ar likuma Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās Pārejas noteikumu 3.punktu, ka 2006. gada 8. jūnija un 2018. gada 2. septembra darījumi nevar būt par pamatu īpašuma tiesību nostiprināšanai, par nepamatotiem, jo minētā tiesību norma attiecināma uz gadījumiem, ja persona vēršas ar lūgumu nostiprināt īpašuma tiesības zemesgrāmatā, pamatojoties uz kādu noslēgto darījumu, bet konkrētajā gadījumā, atbilstoši celtajai prasībai, Prasītājs lūdz atzīt īpašuma tiesības uz Būvi ar tiesas spriedumu, un savas īpašuma tiesības Prasītājs attiecīgi pierāda ar minētajiem darījumiem.

Atbilstoši Civillikuma 1060.panta noteikumiem Prasītāja īpašuma tiesību pierādīšana ir atkarīga no īpašuma iegūšanas veida un, ja, kā to atzinusi tiesa, īpašums iegūts ar ieilgumu, tad pietiekami īpašuma tiesību atzīšanai ir pats iegūšanas tiesīguma fakts, ko Prasītājs pierādījis ar augstāk pārbaudītiem darījumiem.

Novērtējot minētos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība pie norādītajiem apstākļiem ir apmierināma un Prasītājam ir atzīstamas īpašuma tiesības uz /adrese//adrese/, kā to lūdzis Prasītājs.

Prasītājs samaksājis visus lietā nepieciešamos tiesas izdevumus, ko Prasītājs nelūdz piedzīt no atbildētājiem. Līdz ar to tiesai nav pamata lemt jautājumus, kas saistīti ar tiesas izdevumu piedziņu prasības apmierināšanas gadījumā, ko arī tiesa atzīst par taisnīgu risinājumu, jo prasītājas prasības mērķis ir sakārtot īpašuma reģistrēšanas jautājumu, kas savā ziņā ir arī valsts ekonomiskās interesēs, jo būs noskaidrota īpašuma piederība un īpašnieks.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 193. pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību pilnīgi.

/pers. C/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – būvi, kas atrodas /adrese//adrese/, kadastra apzīmējums /numurs A/.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese /pers. A/